

Møte fredag den 10. juni kl. 10

President: Eirin Faldet

Dagsorden (nr. 94)

1. Innstilling frå familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om erstatningsordningar for barn i barneheimar og spesialskular for barn med åtferdsvanskar (Innst. S. nr. 217 (2004-2005), jf. St.meld. nr. 24 (2004-2005))
2. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om evaluering av maksimalpris i barnehager (Innst. S. nr. 231 (2004-2005), jf. St.meld. nr. 28 (2004-2005))
3. Forslag oversendt fra Odelstingets møte 2. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 84):

«Stortinget ber Regjeringen utrede og komme tilbake på egnet måte med en vurdering av fastsettelse av farskap og foreldreansvar ved assistert befruktning.

I disse tilfeller skal samboerfar kunne bli godkjent som far og få foreldreansvar på lik linje med ektepar selv om han ikke er biologisk far til barnet.»
4. Forslag fra stortingsrepresentant Eirin Faldet på vegne av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om å endre barnevernloven slik at enslige, mindreårige asylsøkere og flyktninger under 18 år på lik linje med enslige norske barn skal ivaretas av lov om barnevern ved ankomst til Norge.»
5. Forslag fra stortingsrepresentant Eirin Faldet på vegne av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om en godkjennings- og tilsynsordning av asylmottak for enslige mindreårige asylsøkere på lik linje med barneverninstitusjoner.»
6. Forslag fra stortingsrepresentant Eirin Faldet på vegne av Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om å endre barnevernloven slik at barn som mottar tiltak fra barnevernet, sikres den behandling de trenger innen medisin, psykiatri og rus uavhengig av biologiske foreldres samtykke.»
7. Forslag fra stortingsrepresentant May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen avsette midler til innføring av internkontroll etter barnevernloven i kommunene, som kommunene kan søke støtte til på individuelt grunnlag.»
8. Forslag fra stortingsrepresentant May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen øke bevilgningene til barnevernet, i en overgangsperiode øremerket til oppfølging av foreldre etter endring i barnevernloven § 4-16.»
9. Forslag fra stortingsrepresentant May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen innføre godkjennings- og tilsynsordning for mødre hjem på lik linje med barneverninstitusjoner hjemlet i barnevernloven.»
10. Forslag fra stortingsrepresentant May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen utarbeide en nasjonal handlingsplan for fosterhjem, med særlig fokus på kompetanse, kvalitet, kunnskap, veiledning, organisering og arbeidsforhold, med bakgrunn i fosterbarnet, fosterforeldrene, biologiske foreldre og de offentlige instanser som har betydning og ansvar for fosterhjems plassering.»
11. Forslag fra stortingsrepresentant Eli Sollied Øveraas på vegne av Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen vurdere om å fjerne barnevernloven § 9-2 om foreldres underholdsplikt for sine barn når barnet er plassert utenfor hjemmet etter et barnevernvedtak.»
12. Forslag oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en utredning om hvordan asylmottakene for enslige mindreårige kan styrkes, samt avklaring i forhold til roller og ansvar mellom Barne- og familiedepartementet og Kommunal- og regionaldepartementet på en dertil egnet måte.»
13. Forslag oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen gjøre en landsomfattende gjennomgang av mødre hjemmene, se på behovet for tiltaket, vurdere formål, innhold og driftsforhold, og vurdere behovet for en regulering og tilsyn av tiltakene.»
14. Innstilling fra næringskomiteen om samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av europaparlaments- og rådsvedtak nr. 456/2005/EF av 9. mars 2005 om fellesskapsprogrammet for å fremje europeisk digitalt innhold i globale nett (eContentplus) (Innst. S. nr. 235 (2004-2005), jf. St.prp. nr. 61 (2004-2005))
15. Innstilling fra næringskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Øystein Hedstrøm, Lodve Solholm og Arne Sortevik om tilslutning til Den europeiske patentkonvensjonen (EPC) (Innst. S. nr. 236 (2004-2005), jf. Dokument nr. 8:83 (2004-2005))

16. Innstilling fra næringskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Lodve Solholm, Gjermund Hagesæter, Per Sandberg og Øystein Hedstrøm om i større grad å gjøre Innovasjon Norges virkemidler landsdekkende (Innst. S. nr. 211 (2004-2005), jf. Dokument nr. 8:84 (2004-2005))
17. Referat

Presidenten: Representanten Jan Simonsen vil framsette et privat forslag.

Jan Simonsen (uav) [10:01:54]: Jeg har gleden av å legge fram et forslag om å be Regjeringen flytte den norske ambassaden i Israel fra Tel Aviv til Israels hovedstad, Jerusalem.

Presidenten: Forslaget vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

S a k n r . 1

Innstilling frå familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om erstatningsordningar for barn i barneheimar og spesialskular for barn med åtferdsvanskar (Innst. S. nr. 217 (2004-2005), jf. St.meld. nr. 24 (2004-2005))

Eli Sollied Øveraas (Sp) [10:02:53] (ordførar for saka): St. meld. nr. 24 omhandlar «ein mørk flekk» i norsk barnevern si historie. Dette er ei vond sak for dei saka gjeld. Mykje smerte og stor urett har ført til at mange har fått øydelagt både barndommen sin og sitt vaksne liv. Dette er eit alvor ein samla komite har teke inn over seg i behandlinga av denne saka.

Kven var så desse barna? Ifølgje Kartleggingsutvalet var hovudtendensen at barn kom på barneheimar fordi dei trong vern, som regel mot skadelege heimeforhold, og fordi dei mangla forsørgjar. Det vart òg meir og meir vanleg utover i granskingsperioden 1945–1980 at skadelege forhold kunne vere fattigdom, eller at mor var sjukleg eller utsliten – til og med såkalla klanderverdig moralsk livsførsel kunne vere grunn til omsorgsovertaking.

Det vart òg gjort ideologiske vurderingar. På den eine sida var skadelege forhold at oppvekstvilkåra var prega av utryggeleik, understimulering og fattigdom, og på den andre sida kunne ideologiske og moralske vurderingar liggje til grunn for omsorgsovertaking.

Når det gjeld plasseringsgrunnlaget for spesialskular, var det kjønnsespesifikke grunnvingingar for plasseringa. Jenter vart ofte plasserte grunna usedelegheit, medan gutar vart plasserte på grunn av nasking og vinningskriminalitet. Eg vil understreke at ifølgje utvalet hadde svært få av desse gutane gjort seg skuldige i særleg alvorlege eller farlege kriminelle handlingar.

Kartleggingsutvalet slår òg fast at i tillegg til omsorgsvikt førekom det alvorlege både fysiske, psykiske og seksuelle krenkingar på barneheimane. Eksempel på dette er pryl, mishandling, kvelartak, slag med stökk, utesten-

ging i naken tilstand i vinterkulde, innelåsing i mørke kjellarrom og brenning med strykejern. Det sentrale elementet var bruk av smertefulle metodar og ulike former for fridomsfråøving. Når det gjeld seksuelle overgrep, vart desse krenkingane gjorde både av tilsette og av eldre elevar.

Når det gjeld omfanget, baserer utvalet seg på estimat. Det er grunnlag for å tru at omsorgssvikt fann stad på dei fleste barneheimar og spesialskular. Det er òg sannsynleg at fysiske overgrep og straffetiltak av ulike slag skjedde hyppig. Når det gjeld seksuelle overgrep, viser eit såkalla konservativt estimat at 2 pst. av gutane og 4 pst. av jentene vart utsette for dette, medan eit radikalt estimat er vesentleg høgare: 12 pst. for gutane sin del og 24 pst. når det gjeld jentene. Trass i store avvik i desse estimata konkluderer likevel Kartleggingsutvalet med at i perioden 1945–1980 har det vore ein betydeleg førekomst av seksuelle overgrep i barneinstitusjonar, og at dei aller fleste overgrepa har vorte gjorde av tilsette.

Så til sjølve innstillinga: I innstillinga slår ein samla komite fast at mange tidlegare barneheimsbarn og barn frå spesialskular vart utsette for omsorgssvikt og overgrep av alvorleg karakter. Dette er svært godt dokumentert i rapporten frå Kartleggingsutvalet. Dei uverdige forholda som har vorte avdekte på barneheimar og spesialskular i perioden 1945–1980, skulle aldri ha skjedd, og komiteen understrekar at ein i framtida ikkje kan tillate at slikt skjer. Ei stor gruppe barn fekk øydelagt barndommen sin og har lidt mykje vondt heile livet grunna den uretten og dei overgrepa dei vart utsette for. Eg tillèt meg å be alle desse barna om orsaking på vegner av storsamfunnet.

Komiteen er samd om at det kviler eit spesielt ansvar på staten i denne saka. Det var inngrep frå det offentlege som førte til at desse borna vart plasserte på institusjonar og spesialskular med det føremålet at borna skulle få ein betre livssituasjon. Det offentlege spela såleis ei aktiv rolle i at borna vart fjerna frå heimane sine, og for at barneheimar og spesialskular skulle ta på seg omsorgsansvaret. I mange tilfelle var det offentleg tilsette som stod attom overgrepa, og det offentlege har òg vore ansvarleg for at dokumentasjon av tilhøva på institusjonane i mange tilfelle er mangelfull eller heilt fråverande. Komiteen går difor inn for at Stortinget tilkjennar erstatning etter ei utvida og tilpassa rettferdsvederlagsordning for tidlegare barneheimsbarn og spesialskulebarn til eit beløp av inntil 300 000 kr. Det at Stortinget såleis aukar maksimumsbeløpet for rettferdsvederlagsordninga med 50 pst., frå 200 000 kr til 300 000 kr, viser at Stortinget ønskjer å understreke det uakseptable i at offentleg plassering i institusjon i mange tilfelle medførte overgrep og omsorgssvikt.

Komiteen erkjenner at det kan vere vanskeleg å dokumentere omsorgssvikt og overgrep av fysisk og seksuell art som ofte ligg fleire tiår tilbake i tid. Derfor slår komiteen fast at beviskrava må kunne senkast, og at eigenuttale skal tilleggjast stor vekt. Komiteen legg til grunn at eigen-erklæringa skal vere avgjerande når det vert søkt om erstatning. I tillegg til eigen-erklæring meiner komiteen det skal leggjast ved ei stadfesting som seier kvar og til kva tid vedkomande hadde opphald på barneheim eller spesial-

skule. Eg vil også nemne at barneheimsbarn som tidlegare har søkt om rettfærdsvederlag, kan søkje på nytt under den tilpassa og utvida erstatningsordninga, uavhengig av om dei tidlegare har fått støtte eller ikkje.

Komiteen erkjenner at eit utvida rettfærdsvederlag ikkje er meint å dekkje det økonomiske tapet søkjaren har hatt. Meininga er å gi ein viss økonomisk kompensasjon for den grove uretten som er gjord. Eg vil igjen presisere at komiteen erkjenner at staten utvilsamt kan klandrast for den uretten som har funne stad. Staten har òg i mange høve stått for makulering av dokumentasjon av det som har skjedd. Komiteen har derfor understreka kor viktig det er at all relevant dokumentasjon og alle offentlege papir må følgje reglane i forvaltningslova om oppbevaring i 80 år.

Komiteen har vurdert det nasjonale ansvaret. Det er opp til kommunane sjølve å avgjere om dei vil setje i gang kommunale granskingar. I så fall vil departementet utarbeide nasjonale retningslinjer. Det er òg opp til kommunane korleis dei vil stille seg til krav om erstatning.

Komiteen understrekar at sjølv om det vert vedteke eit utvida rettfærdsvederlag, vil ikkje det avskjere den ein-skilde i denne gruppa frå å kunne gå til erstatningsrettsleg søksmål på bakgrunn av dei same forholda. I den samanhengen har komiteen streka under at forelding ikkje skal gjerast gjeldande i saker som omhandlar denne gruppa.

Til slutt: Komiteen innstiller på at barn som av det offentlege vart plasserte i fosterheimar, også skal kome inn under denne ordninga.

Då vil eg tilrå innstillinga som ein samrøystes komite står attom.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, se side 2773)

S a k n r . 2

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om evaluering av maksimalpris i barnehager (Innst. S. nr. 231 (2004-2005), jf. St.meld. nr. 28 (2004-2005))

Presidenten: Etter ønske fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen vil presidenten foreslå at taletiden blir begrenset til 5 minutter til hver gruppe og 5 minutter til statsråden.

Videre vil presidenten foreslå at det blir gitt anledning til fem replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen innenfor den fordelte taletid.

Videre vil presidenten foreslå at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

May Hansen (SV) [10:12:39] (ordfører for saken): Som saksordfører er jeg glad for at komiteen såpass enstemmig har gått sammen i merknader om evaluering av makspris.

Evaluering av makspris i barnehager er stort sett gledelig lesning. Det bygges barnehager som aldri før. Mange

barn har fått barnehageplass, og de har fått det til lavere pris. Det har ikke vært en slik satsing og positiv utvikling i barnehagesektoren tidligere. Det er et uttrykk for at elementene i det forliket Stortinget har vært enig om, virker.

Jeg er også glad for at en enstemmig komite nok en gang understreker i innstillingen at målene og valg av virkemidler, slik det er nedfelt i barnehageforliket, står fast.

Komiteen slår også fast at vi først vil vite behovet for barnehager når maksimalpris trinn 2 er innført, og komiteen forventer at behovet for heltidsplasser og nye plasser da øker ytterligere.

Når det er sagt, kan vi ikke si at vi er fornøyd med at vi ikke er i mål. Mange foreldre føler seg sviktet rundt omkring i de kommunene som langt fra har full dekning. Jeg har stor forståelse for at de mener at vi ikke har holdt løftene våre. La meg ta et kort tilbakeblikk:

Før barnehagereformen var det over 4 000 kr for en barnehageplass. Det var store prisforskjeller rundt omkring i landet, ikke minst mellom kommunale og private barnehager. Utbyggingen var stoppet opp, og barnehager ble nedlagt. Mange småbarnsforeldre ønsket barnehageplass, men fikk det ikke, fordi det ikke var nok plasser. Mange hadde heller ikke råd til en plass.

Det er ingen tvil om at barnehageforliket har snudd den negative utviklingen vi har hatt i barnehageutbyggingen. Det er bygd fem ganger flere heltidsplasser i 2004 enn i 2000. Prisene er redusert, og søskenmoderasjon er også innført i stort sett alle private barnehager.

I barnehageforliket var det enighet om at makspris på 1 750 kr skulle innføres fra 1. august 2005, under forutsetning av at tilnærmet full behovsdekning ble nådd i 2005. Jeg er skuffet over at Regjeringa mener at makspris trinn 2 skal skyves ut i tid, uten å tidfeste når man har tenkt å innføre trinn 2. Regjeringa sier nå at det vil oppnås full behovsdekning med makspris på 2 750 kr i løpet av 2006. Signalene vi har fått, tyder på at det skal bygges ca. 17 000 nye plasser i 2005, og vi vet at det stod 15 000 barn i barnehagekø ved årsskiftet. Det vil jeg betegne som tilnærmet full dekning i 2005. SV vil derfor innføre makspris trinn 2 fra 1. august 2005.

Det er en sammenheng mellom pris og etterspørsel. Jo lavere pris, jo større etterspørsel. Det har vi nå erfart ved innføring av makspris trinn 1.

En utsettelse av trinn 2 vil føre til en utsettelse av gjennomføringen av barnehagereformen. Vi vil ikke vite behovet for barnehageplasser før makspris trinn 2 har vært på plass en stund i dette landet.

Innføring av makspris var en del av barnehageforliket, og det ble støttet av et enstemmig storting. Det var et løfte vi gav småbarnsforeldre med barn i barnehagen. SV vil garantere for at vi vil innføre makspris trinn 2. Vi skal ha full barnehagedekning, og vi vil gi barn lovhjemlet rett til barnehageplass. Dette er det vi vil prioritere høyest hvis vi kommer i regjering.

I mangel av barnehageplasser har det blitt opprettet en rekke familiebarnehager. SV mener at det bør være enkle for små familiebarnehager å slå seg sammen til et kvalitativt godt tilbud. Dette må følges opp i forskrifter for godkjenning og drift som følge av lov om barnehager og

rammeplan. Det bør også vurderes å opprette barnehagebaser i kommunene med et veiledningstilbud og en offentlig kvalitetssikring og oversikt over det totale tilbudet.

Det har vært et problem å få kommunen til å opprettholde det nominelle nivået til barnehager, slik barnehageforliket forutsatte. SV har derfor fremmet forslag om at Regjeringen i budsjettet for 2006 skal synliggjøre «hvilke virkemidler det vil være aktuelt å bruke overfor kommuner som ikke gjennomfører finansieringen av barnehager slik det er bestemt av Stortinget».

Jeg tar herved opp våre forslag.

Presidenten: Representanten May Hansen har tatt opp de forslag hun refererte til.

Trond Giske (A) [10:18:04]: Det er ingen tvil om at barnehageforliket har ført til et voldsomt løft for barnehagene og for foreldrene, som er avhengig av å få en god omsorg for barna sine. Det har blitt en kraftig vekst i utbyggingen av antallet barnehageplasser. Veldig mange foreldre har opplevd en kraftig prisnedgang, og satsingen på barnehager over hele landet har skutt fart.

Likevel har vi ikke kommet riktig så langt som vi hadde som ambisjon da vi inngikk barnehageforliket her i Stortinget. Et bredt flertall sluttet seg til en målsetting om at vi i løpet av 2005 skulle klare å oppnå full barnehagedekning.

Målet om full barnehagedekning har vært en gjenganger i norsk politikk. På 1990-tallet snakket vi om at vi skulle klare det innen 2000. Vi vet hva som skjedde. I 1997 kom kontantstøtten, og barnehageutbyggingen ramlet ned i kjelleren. Det gikk svært sent, og da regjeringspartiene – de nåværende – overtok i 2001, hadde man som ambisjon i Sem-erklæringen at man skulle ha full barnehagedekning i 2003. Heller ikke det klarte man. Barnehageforliket tok konsekvensen av det og satte ambisjonen til 2005. Men vi må se i øynene at vi atter en gang skal møte velgerne i et stortingsvalg uten å ha nådd målet.

Det kan sikkert diskuteres opp og ned hvorfor vi ikke nådde det målet, men jeg tror at en av grunnene var at informasjonen om de ulike støtteordningene kom for sent. Det gikk for tregt før kommuner og private utbyggere skjønnte ordentlig at det de investerte i nye barnehageplasser, ble fullt ut dekket i driften, at dette ikke var en belastning for dem. Men det virker det nå heldigvis som at mange har skjønnet, og de foreløpige tallene for 2005, som vi hører om, tyder på at nå er det virkelig i ferd med å skje ting.

Så sa vi i barnehageforliket at vi våren 2005 skulle ta den endelige avgjørelsen om hvorvidt vi skulle innføre makspris trinn 2 fra 1. august, slik barnehageforliket beskrev. Her hadde de ulike partiene litt ulike synspunkter. Noen framstiller det som at vi egentlig ble enige om at forutsetningen for å innføre makspris trinn 2 var at det var blitt full barnehagedekning. Det er ikke riktig. Vi skulle ta den vurderingen på fritt grunnlag våren 2005.

Fra Arbeiderpartiets side mener vi at makspris trinn 2 burde vært innført fra 1. august. Vi konstaterer at regjeringspartiene argumenterer med at en makspris trinn 2 vil

kunne forsinke barnehageutbyggingen. Vi er ikke enig i en slik beskrivelse. Det er to grunner til det. Den ene er at forutsetningen jo er at staten skal dekke den inntektssvikten som barnehagene får ved at prisen settes ned med 1 000 kr. Man mister 1 000 kr fra foreldrene, men får 1 000 kr fra staten. Det skulle gå akkurat opp i opp, og det skulle ikke påvirke barnehageutbyggingen i nevneverdig grad.

Men den andre og viktigste grunnen er jo at i et flertall av kommunene er det nå full barnehagedekning. Der blir det ikke bygd en eneste barnehageplass til før et nytt behov avdekkes, og det avdekkes først når man får prisen ned. Så en utsettelse av makspris trinn 2 vil faktisk i veldig mange kommuner føre til utsettelse av barnehageutbygging og faktisk en saktere barnehageutbygging enn vi ellers ville ha fått.

Så er det altså slik at vi i barnehageforliket var enige om at når vi innfører makspris trinn 2, skal vi også ha et annet regelverk for hvilke ting det er mulig å få mer betaling for. Det kan være mat, det kan være ekstra pedagogikk, og det kan være spesielt flotte utearealer, etc. De reglene er det nå i realiteten helt umulig å få på plass til 1. august. Å se for seg at tusenvis av barnehager skal kunne forholde seg til et helt nytt regelverk og implementere det i løpet av 1 1/2 måned, og hvor én av de månedene antakelig er ferie, er rett og slett urealistisk, og det å kaste barnehagesektoren ut i nye, raske omstillinger tror vi ikke er riktig. Derfor sier vi fra Arbeiderpartiets side at vi ønsker å innføre makspris trinn 2 fra 1. januar 2006. Det er det vi ønsker å gjøre, for da får vi tid til å omstille regelverket samtidig som vi får innført makspris trinn 2 så raskt at barnehageutbyggingen går sin gang.

Til slutt ber jeg statsråden også merke seg at komiteen påpeker at noen barnehager fortsatt ikke følger reglene for søskenmoderasjon, slik det står i proposisjonen. Det må være en selvsagt ting at alle barnehager som får offentlig støtte, følger det regelverket og de forskriftene som foreligger, og det må følges opp.

Sonja Irene Sjøli (H) [10:23:08] (komiteens leder): Vi er nå inne i siste etappe av barnehagereformen. Målet for Høyre og Regjeringen er klart: barnehageplass til alle som ønsker det. Det er avgjørende for å sikre foreldrene reell valgfrihet. Muligheten til å velge mellom barnehageplass og kontantstøtte, eller en kombinasjon av disse to ordningene for de minste barna, er en viktig del av Høyres oppvekstpolitikk.

Både Regjeringens og Stortingets viktigste mål i barnehagepolitikken er full barnehagedekning. Jeg er derfor glad for at Regjeringens barnehageutbygging må sies å stå til terningkast seks. I denne stortingsperioden har 25 000 flere barn fått barnehagetilbud. Det er all grunn til å gi honnør til både kommunale og private barnehageeiere og utbyggere og gratulere dem med innsatsen.

Å sikre full barnehagedekning vil alltid være et bevegelig mål som påvirkes av endringer i statlige rammebetingelser, befolkningsendringer og endringer i samfunnsforholdene for øvrig. Det er en utfordring å sikte mot bevegelige mål, og det har vært interessant å se hvordan Regjeringens virkemidler har påvirket utbyggingen og utløst

nye behov. Spesielt interessant synes jeg det har vært å se den store økningen i etterspørselen etter heltids barnehageplasser etter innføringen av trinn 1 i maksprisreformen. Mange foreldre ønsket å utvide oppholdstiden i barnehagen da prisene ble redusert, og det har medført at det har tatt lengre tid enn forutsatt å nå full behovsdekning. Regjeringen legger til grunn at det mest realistiske er å anta at målet om full dekning vil nås i 2006.

Stabile rammebetingelser er og har vært viktig for å sikre utbygging til full behovsdekning er oppnådd. Evalueringen viser at reformen så langt har vært riktig finansiert. Det har altså ikke stått på penger. Men selv om målet om full barnehagedekning er nærmere enn noen gang, er det viktig å holde tempoet oppe. Det er fortsatt mange barn som ikke har den barnehageplass de trenger, og det er derfor svært viktig at arbeidet med å bygge ut sektoren fortsetter med uforminsket styrke.

Jeg mener det er en god løsning Regjeringen har valgt, når den nå har gitt kommunene beskjed i kommuneproposisjonen om at drifts- og investeringstilskuddene til barnehagene skal øremerkes også i 2006. Regjeringen har med dette gitt de kommunene som ikke har nådd målet, en ny frist til å nå full barnehagedekning.

Høyre er opptatt av å sørge for barnehageplass til alle som ønsker det, før vi setter ned prisen på plassene ytterligere. Gjør vi ikke det, kommer vi raskt i samme uheldige situasjon som tidligere, hvor kun de som har fått plass, nyter godt av de statlige subsidiene. Det mener Høyre er både urettferdig og usosialt. Det er fortsatt stor usikkerhet om når vi nærmer oss tilnærmet full barnehagedekning, og det vil derfor etter min oppfatning være uheldig å tidfeste en innføring av makspris trinn 2 nå.

I tråd med barnehageforliket er jobb nr. 1 å prioritere full barnehagedekning. Jeg er glad for at Fremskrittspartiet støtter regjeringspartiene i at det er viktigere å skaffe plass til alle som ønsker det, enn å gi avslag i prisen til dem som allerede har plass.

Et annet viktig element i barnehageforliket er likebehandling av barnehagene i forhold til offentlig tilskudd. De siste tiårenes formidable utvikling i barnehagesektoren skyldes et meget godt samspill mellom private og offentlige eiere og utbyggere. Barnehagesektoren har hatt godt av den private gründerånden og vilje til satsing som de private aktørene har vist, og det er skapt et større mangfold og er en større valgfrihet for småbarnsforeldrene.

Barnehageforliket forutsetter at likeverdig behandling skal innføres. Dette er alle partiene enige om. Jeg er tilfreds med at en av de viktigste målsettingene med første trinn av innfasingen er oppnådd, nemlig at både kommunale og ikke-kommunale barnehager har kunnet overholde bestemmelsene om makspris, til glede for svært mange foreldre. Nedgangen i de private barnehagesatsene var mye kraftigere enn i de kommunale og har redusert forskjellen mellom kommunale og private barnehagesatser.

Stortingets mål var å sikre maksimalpris og moderasjonsordninger i alle barnehager, og Høyre er tilfreds med de resultatene vi nå har oppnådd. Det er noe uenighet om hvilke modeller som skal legges til grunn for likebehandlingen framover, men Høyre mener at det nå er viktig å

fullføre innfasing av likeverdig behandling, og at enhetskonstnadsprinsippet deretter bør legges til grunn.

Selv om målet om full barnehagedekning ikke er nådd, er svært mange småbarnsforeldre i en bedre situasjon i dag enn ved inngangen til denne stortingsperioden. En vesentlig bedret barnehagedekning, større mangfold i barnehage tilbudet og kontantstøtte til dem som ønsker det, har gitt verdifull frihet til foreldrene, slik at de selv kan velge den omsorgsløsningen som passer familien best. Det tror jeg foreldrene setter stor pris på.

Karin S. Woldseth (FrP) [10:28:17]: Valgkampen har begynt. Vi hører at SV ønsker en makspris trinn 2 innført fra 1. august, og at Arbeiderpartiet ønsker en makspris trinn 2 fra 1. januar 2006, til tross for at vi ikke har tilnærmet full barnehagedekning. Vi har altså fått billigere plasser. Det har vi greid. Og vi har greid å tilby heltidsplasser til langt flere enn det vi egentlig trodde. Det er betegnende når vi hører SV snakke, men de må ha i minne at for at ett nytt barn skal få en plass, må det bygges 1,43 nye heltidsplasser.

Det er gjort en formidabel jobb, men jeg har ikke samvittighet til å la noen stå på utsiden av gjerdet. Jeg må også ta litt avstand fra det som representanten Sjøli sa, for mål nr. 1 og topprioritet er ikke full barnehagedekning, men det er én av premissene for at vi skal kunne innføre makspris trinn 2. Så målet er full likebehandling og makspris trinn 2.

Barnehageforliket har ført til en meget positiv utvikling i barnehagesektoren. Det brede forliket var ment å gi politisk ro rundt en stor og viktig velferdsreform i Norge. Det viktigste for Fremskrittspartiet, i tillegg til maksprisen, var at vi slo fast at det skulle være likebehandling mellom private og offentlige barnehager.

For Fremskrittspartiet er det to faktorer som er svært viktige i forhold til innføring av makspris trinn 2. For det første må det være tilnærmet full barnehagedekning før trinn 2 innføres. Hva betyr det? For Fremskrittspartiet vil det si at de som ønsker det, har en reell mulighet til å få en barnehageplass. Da – og først da – er det riktig å innføre makspris trinn 2. Det er svært vanskelig for oss å la tusenvis av barnehagebarn stå på utsiden av gjerdet og se inn på dem som får en svært rimelig barnehageplass. Det ville være en grov forskjellsbehandling av norske borgere som vi ikke kan være med på.

Nå vil sikkert både SV og Arbeiderpartiet hevde at forskjellsbehandling vil det alltid være. Ja, det kan hende, det. Men når vi innfører makspris trinn 2, kommer en ny bølge av foreldre som ønsker barnehageplass, som har ventet til prisen ble lav – altså har de valgt en annen løsning tidligere. Det blir ikke forskjellsbehandling. Vi må ta inn over oss at det kan komme en ny bølge av søkere etter at makspris trinn 2 er blitt innført. Derfor er det viktig ikke å fjerne alle stimuleringstiltak for bygging av barnehager umiddelbart. Dette får vi ta i en budsjettdebatt siden.

Et annet poeng er at hvis kontantstøtten forsvinner, vil enda flere barn ha behov for barnehageplass. Det har ikke SV og Arbeiderpartiet tatt hensyn til i sine alternative statsbudsjetter. Hva har de tenkt å gjøre med disse barna? De har kun budsjettert med besparelsen ved å kutte kon-

tantstøtten, ikke utgiftsøkningen ved å måtte finansiere den økte etterspørselen etter barnehageplasser som kuttet vil medføre. Når man fjerner et tilbud, bør det nesten finnes en erstatning for dette. Det vil det neppe gjøre hvis Arbeiderpartiet og SV får det slik som de vil. For Fremskrittspartiet er kontantstøtten og overkommelig pris for barnehageplass to sider av samme sak, nemlig foreldrenes mulighet til reelle valg. Fjerner man det ene, mister man i realiteten valgmuligheten. Da ender vel alle barn opp i barnehagen, og det offentlige får det fulle ansvaret for barnet ditt fra det er åtte måneder. Det er en utvikling som bekymrer meg svært, men den passer vel godt inn for sosialistene. Det vesentlige for Fremskrittspartiet er at man har tilnærmet full barnehagedekning før man innfører makspris, noe som er helt i tråd med barnehageforliket.

Til slutt: SV snakker om politikerforakt, men jeg må advare SV. Det er ikke Fremskrittspartiet som skaper urealistiske forventninger hos småbarnsfamiliene og uro blant barnehageeierne. Vi står på at det skal være tilnærmet full dekning før innføring av makspris trinn 2. At SV leker med tall og får det til å høres ut som om det er full barnehagedekning allerede, kan ikke og vil ikke Fremskrittspartiet ta ansvaret for. Hvis det er skapt politikerforakt, får jammen SV ta sin del av det ansvaret.

Ola T. Lånke (KrF) [10:33:48]: Kristelig Folkeparti er svært tilfreds med at kommunene bygger barnehageplasser som aldri før, og at over 95 pst. av barnehagebarna betaler maksimalpris eller mindre. Reduksjonen i pris har vært størst i de private barnehagene, slik at de tidligere prisforskjellene mellom offentlige og private barnehager nærmest er utjevnet.

Over 25 000 nye barn har fått barnehageplass, og de statlige bevilgningene til barnehagesektoren har økt fra i underkant av 7 milliarder kr i 2001 til i underkant av 12 milliarder kr i 2005.

I barnehageforliket fra 2003 ble det slått fast at maksimalpris på foreldrebetaling i barnehager skal innføres i to trinn. Første trinn ble innført med virkning fra 1. mai 2004. Under forutsetning av at målet om full barnehagedekning ble nådd i løpet av 2005, skulle trinn 2 iverksettes med virkning fra 1. august i år. Målet om full behovsdekning ligger ikke an til å nås i løpet av 2005, og i tråd med barnehageforliket må derfor tidspunktet for innføringen av trinn 2 i maksimalprisen utsettes.

Årsaken til at full barnehagedekning ikke oppnås i 2005, er strukturelle konsekvenser av innføringen av maksimalprisens første trinn. Lavere foreldrebetaling gjør det attraktivt for foreldre med barn i deltids plass i barnehagen å utvide denne til full plass. Det må dermed opprettes flere nye plasser enn det er nye barn som skal inn i barnehagene.

Kristelig Folkeparti mener at barnehageplasser til alle er viktigere enn rask innføring av ytterligere kutt i foreldrebetalingen til dem som allerede har plass, og vi er tilfreds med at et bredt flertall, alle med unntak av Sosialistisk Venstreparti, ønsker en utsettelse av maksimalpris trinn 2.

Sosialistisk Venstreparti hevder at det ikke er noen grunn til å vente med maksimalpris trinn 2 fordi 15 000 barn stod i barnehagekø ved årsskiftet, og prognosene fra Barne- og familiedepartementet tilsier ca. 17 000 nye plasser i 2005. Da glemmer SV strukturendringen fra deltids- til heltidsplasser. 17 000 plasser betyr ikke at 17 000 nye barn får plass. I 2004 måtte vi bygge 1,43 nye heltidsplasser for å få inn ett nytt barn. I tillegg må vi ta hensyn til dem som faktisk skal gjennomføre det vi vedtar. 70 pst. av kommunene har i undersøkelsen til ECON Analyse svart at tidsfristene for gjennomføring av maksimalpris og likeverdig behandling var for korte. Evalueringen av barnehagereformen som Samfunns- og næringslivsforskning har gjort på oppdrag fra KS, bekrefter at tidsaspektet er det som flest kommuner har opplevd som problematisk.

Bare én av fire kommuner mener at de fikk tilstrekkelig tid til å gjennomføre reformen. Dette er ærlige tilbakemeldinger fra dem som har følt reformen på kroppen. Det må vi som politikere lytte til. Kristelig Folkepartis mål er full dekning i løpet av 2006. Det er realistisk. Når full dekning er nådd, vil vi også innføre maksimalpris trinn 2.

For kommunene er det gunstigere enn noensinne å etablere nye barnehageplasser. Staten fullfinansierer nye plasser av normal standard gjennom et investeringstilskudd og et øremerket driftstilskudd. I tillegg utløser nye plasser skjønnsmidler fra staten som dekker det som ellers ville vært kommunens egenandel til drift av de nye plassene. Gjennom skjønnsmidlene kompenseres kommunene også for de økte utgiftene knyttet til regelverket for likeverdig behandling av kommunale og ikke-kommunale barnehager.

Mange barn er åtte til ni timer i barnehage hver dag. Da fortjener de også et tilbud med høy kvalitet. Barnehageeier må derfor ha mulighet til å kunne gå utover maksimalpris dersom kvaliteten rammes.

Kristelig Folkeparti mener at unntaksregelen knyttet til kvaliteten i barnehagetilbudet bør videreføres også når trinn 2 i maksimalprisen blir innført. Unntaksbestemmelsen kommer først og fremst til anvendelse dersom bemanningen må reduseres i en slik grad at det pedagogiske tilbudet rammes betydelig.

Vi må ikke bli så fokusert på pris at vi mister fokuset på barnas hverdag. Det pedagogiske tilbudet er selve grunnsteinen i barnehagen. Kvalifisert personale er avgjørende for at barna skal få en god hverdag. Derfor mener Kristelig Folkeparti at foreldrebetalingen må kunne gå utover maksimalpris når kvaliteten er truet, under forutsetning av at foreldrerådet gir sitt samtykke.

Eli Sollied Øveraas (Sp) [10:38:57]: Stortingsmeldinga viser at innføring av makspris trinn 1 i barnehagereforma fungerer i høve til Stortinget sin intensjon då vi vedtok reforma.

Praktisk talt alle barnehagar har innført makspris. Neste trinn i barnehagereforma er innføring av trinn 2. Senterpartiet skulle gjerne sett at vi hadde nådd målet om full behovsdekning. Sjølv om både private og kommunale barnehageeigarar har gjort ein betydeleg innsats, manglar vi om lag 15 000 barnehageplassar. At bortimot 18 000

nye plassar er under bygging eller planlegging, er svært gledeleg, og det gir positive signal om at ein kan nå målet om full behovsdekning tidleg i 2006.

Senterpartiet står fast på vedtaket i barnehagereforma om at makspris trinn 2 skal innførast når det er tilnærma full behovsdekning. Budsjettframlegget for 2006 bør gi ein god indikasjon på utviklinga innanfor barnehagesektoren. Eg meiner at Stortinget då bør kunne ha eit betre grunnlag enn i dag for å fatte vedtak om når makspris trinn 2 kan innførast. Eg håpar at statsråden i innlegget sitt også kan komme litt inn på framdrifta for når vi kan forvente å få eit litt meir fast haldepunkt når det gjeld talet på plassar. Etter Senterpartiet sitt syn bør vi innføre trinn 2 så snart det er praktisk mogleg når vi har nådd målet om tilnærma full dekning.

Senterpartiet vil understreke at barnehagereforma skal vere fullfinansiert, noko som også var ein del av forliket. Statstilskottet bør og skal vere øyremerkt til vi har nådd full behovsdekning.

Eg har merka meg at departementet i meldinga ikkje anbefalar å innføre einskapskostnadsprinsippet no, og at departementet grunngir det med at det vil medføre ei monaleg omfordeling av offentlege midlar for kommunesektoren – i hovudsak frå kommunale barnehagar til private barnehagar. Det står i meldinga at utan omfordeling vil dette medføre ein ekstrakostnad på 1,3 milliardar kr pr. år. Det blir også vist til at dette vil vere i strid med barnehageforliket om statleg fullfinansiering. Meldinga peiker også på ein pressa kommuneøkonomi som eit argument for ikkje å gå inn på det no.

Eg registrerer at departementet i staden anbefalar ein kombinasjon av kostnadsdekkingsprinsippet og einskapskostnadsprinsippet, med dei endringane som KS har lagt til i høyringssvaret sitt. Endringane går kort ut på at endringar i tilskottsavgjerdene som vil medføre auka utgifter for kommunane, skal dekkjast fullt ut av staten. Senterpartiet deler fullt ut det synet som Regjeringa har lagt til grunn i meldinga på dette området.

Eg forventar også at når vi får budsjettproposisjonen for 2006, får vi ein gjennomgang av korleis den økonomiske situasjonen er når det gjeld både private og kommunale barnehagar, og at det blir lagt fram eit opplegg om korleis Regjeringa har tenkt denne finansieringa vidare.

Innstillinga viser elles at det er relativt brei, tverrpolitisk semje når det gjeld barnehagereforma, også når det gjeld makspris og full behovsdekning. No har vi innført trinn 1. Senterpartiet håpar at vi tidleg i 2006 skal få full dekning, og då er det trinn 2. Liksom representanten frå Framstegspartiet vil eg peike på at vi ikkje må sjå bort frå at det vil melde seg eit nytt og større behov for barnehageplass når prisen blir så vesentleg redusert. Vi er innstille på å følgje dette opp, og eg vil understreke til slutt at først når alle som ønskjer det, får ein barnehageplass, har småbarnsforeldre reell valfridom når det gjeld omsorgsform for sine barn.

Statsråd Laila Dāvøy [10:39:10]: Jeg er glad for å kunne slå fast at i løpet av den stortingsperioden som nå snart er over, har barnehagepolitikk stått sterkere i fokus

enn noensinne tidligere. På tampen av perioden behandler da også Stortinget to viktige saker om barnehager. Odels-tinget skal senere i dag behandle forslag til ny barnehage-lov som skal styrke forutsetningen for at barnehagen kan gi barna omsorg og godt pedagogisk tilbud. Stortingsmel-lingen om evaluering av maksimalpris omhandler den hittil største reformen i barnehagesektoren. Meldingen redegjør for resultatene av barnehagereformen så langt, og for veien vidare.

I morgen er det to år siden barnehageforliket ble inn-gått. Hovedelementene i forliket ble iverksatt for drøyt ett år siden. Evalueringen viser i all hovedsak positive resul-tater, særlig når vi tar i betraktning det store omfanget av reformen og det korte tidsløpet for gjennomføringen av den.

Vi har klart å øke utbyggingstakten, slik at målet om full dekning er innen rekkevidde. Vi har oppfylt målset-tingen om innføring av maksimalpris. Vi har, gjennom nye finansieringsordninger og forskriften om likeverdig behandling, opprettholdt driftsvilkårene ved innføring av maksimalprisen, til tross for at barnehagenes og kommu-nenes kostnadssituasjoner i utgangspunktet var svært uli-ke.

De siste utbyggingstallene og prognosene viser at det bygges flere barnehageplasser nå enn på lenge. Mange nye barn har fått plass i barnehage i 2004, og det har vært en sterk økning i antallet heltidsplasser. Målt i antall opp-holdstimer er utbyggingen av sektoren om lag fem ganger så høy i 2004 som ved utgangen av forrige stortingsperi-ode. Regjeringen mener at den resterende utbyggingen vil være gjennomført i løpet av 2005 og 2006. Jeg er glad for at flertallet på Stortinget er enig med Regjeringen i at full dekning er viktigst nå, og at maksimalpris trinn 2 ikke iverksettes før full dekning er nådd.

Evalueringen viser også at innføringen av maksimal-pris i all hovedsak har hatt en ønsket effekt. Oppholdsbe-tingen er redusert, og prisforskjellene mellom private og kommunale barnehager er nærmest utjevnet. Så godt som alle foreldre med barn i barnehage betaler maksimalpris eller mindre. Evalueringen viser også at noen kommuner og barnehager bryter forskriftens krav om søskenmodera-sjon. Dette vil jeg følge opp, og jeg vil sørge for at foreld-rene gjøres kjent med muligheten til å klage på fastsetting av foreldrebetalingen.

Meldingen omhandler også økonomisk likeverdig be-handling. Hovedformålet med første trinn i innfasingen av likeverdig behandling har vært å sette barnehagene i stand til å innføre maksimalpris til tross for store variasjo-ner i kostnadsnivå. Evalueringen viser at dette målet er innfridd. Fra 1. august i år iverksettes neste trinn i innfa-singen av likeverdig behandling. Seks av ti private barne-hager vil da få økt offentlig tilskudd. Målet for Regjerin-gen er fullt likeverdig behandling gjennom likt tilskudd til alle barnehager i den enkelte kommune. Regjeringen vil komme tilbake til dette spørsmålet i budsjettet for 2006.

Selv om noen elementer av barnehagereformen gjen-står, er jeg glad for å kunne slå fast at de viktigste ramme-ne er lagt, og at vi er nærmere ved å nå målene om full dekning, lavere foreldrebetaling og økonomisk likeverdig

behandling. Dette har brakt oss et langt steg i retning av reell valgfrihet for småbarnsforeldre.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Trond Giske (A) [10:48:22]: Jeg har et spørsmål til statsråden angående sammenhengen mellom makspris og utbyggingstakt. Vi har allerede innført et maksprissystem, og man kunne kanskje sagt at hvis man kunne tatt fritt betalt i barnehagene, kunne man muligens bygd ut raskere, for da hadde det vært mer penger å tjene, man kunne skyve mer av regningene over på foreldrene, og investorer så kanskje en større mulighet for et overskudd. Men nå har vi et maksprisregime på plass. Så snakker vi om å innføre makspris 2, som da egentlig bare er å flytte en del av utgiftene fra foreldrene over til staten. Det vil avdekke et større behov og sann sett gjøre køene lengre, men de køene eksisterer allerede, de er bare ikke synlige, på grunn av den høye barnehageprisen. Tvert imot vil jo barnehageutbyggingen kanskje gå raskere, særlig i de kommunene som allerede har barnehagedekning, men også i de kommunene hvor køen blir lengre, vil man få et ytterligere press på å bygge raskere.

Kan statsråden forklare meg hvorfor en makspris 2 faktisk vil forsinke barnehageutbyggingen? I mitt resonnement er det faktisk motsatt.

Statsråd Laila Dāvøy [10:49:41]: For det første har jeg lyst til å slå fast at i barnehageforliket heter det at maksimalpris trinn 2 skal innføres under forutsetning av at vi når tilnærmet full dekning i 2005. Det er mitt utgangspunkt. Det ser ikke ut til at vi klarer å nå det nå.

Så er vi bekymret for at innføringen av trinn 2 kan få konsekvenser som kan virke negativt inn på utbyggingen i de kommunene som ikke har nådd målet om full behovsdekning. Noe av grunnen til det er at det er en kjempereform vi gjennomfører, i et meget raskt tempo. Det har vært en stor utfordring både for kommuner og for private utbyggere. Utsettelsen er først og fremst begrunnet i ønsket om å gi alle kommuner mulighet til å komme i land med full barnehagedekning før rammebetingelsene igjen endres. Vi mener det er viktigere ikke å sette oss i en situasjon der vi kan hemme den gode utbyggingsdriften vi nå har.

Karin S. Woldseth (FrP) [10:50:59]: I meldingen står det noe om at man har et prognosetall på ca. 17 000 barnehageplasser som skal bygges i 2005, men at disse tallene er svært usikre – det er jo prognosetall.

Jeg vil spørre statsråden om hun er blitt noe sikrere på de tallene. I tillegg til det lurer jeg også på om hun har noen prognose for hvor mange som vil være uten tilbud om barnehageplass fra 1. august 2005.

Statsråd Laila Dāvøy [10:51:53]: Det er et vanskelig spørsmål representanten kommer med, for prognosetallene er svært usikre. De prognosetallene vi fikk fra kommunene litt tidligere i vår, anslo en planlagt bygging av 17 000–18 000 nye barnehageplasser i år. Det er jo kjempemye, og det er jo gledelig hvis man faktisk skulle

klare det. Men også for i fjor og året før har vi den erfaringen med de prognosetallene man hadde på samme tidspunkt de foregående årene, at noen av disse plassene likevel ikke var blitt ferdige i løpet av det året man hadde tenkt. Noen plasser var f.eks. først kommet til fullføring i begynnelsen av året etter. Det er derfor vi sier at prognosetallene er usikre. Vi tør ikke være eksakte når det gjelder dette.

Det vi imidlertid vet, er at 15 400 barn stod på venteliste ved inngangen til 2005. Det er relativt sikre tall.

Så er det også en stor usikkerhet knyttet til at vi ennå ikke vet om vi fortsatt må bygge 1,43 heltidsplasser pr. barn – altså hvor mange flere som vil gå fra deltid til heltid. Det er også et usikkert tall.

May Hansen (SV) [10:53:29]: Det har vært et problem å få kommunene til å opprettholde det nominelle nivået på sin innsats når det gjelder barnehagene. Det har vært en nedgang hvert år siden vi inngikk dette forliket, og nedgangen fra 2003 til 2004 var også ganske stor. Jeg vil gjerne spørre statsråden om hvilke virkemidler det kan være aktuelt å bruke overfor de kommunene som ikke opprettholder sitt nominelle nivå. Man er helt avhengig av at de gjør det.

Et annet spørsmål gjelder kostnadsmodellen, som har slått feil ut for mange barnehager. Noen barnehager tar nå ut store millionoverskudd, mens andre, private barnehager har problemer med lønnsutbetalinger og er truet med konkurs og nedleggelse. Hvilken modell mener statsråden vi bør iverksette framover for at vi skal få til en mer stabilisert drift i de private barnehagene?

Statsråd Laila Dāvøy [10:54:46]: Barnehageforliket forutsetter at kommunesektorens nominelle bidrag til barnehagene ikke skal reduseres i forhold til det nivået man hadde da forliket ble inngått.

Det som representanten her etterspør, har vi faktisk nedfelt i rundskrivet om skjønnsmidler tildelt barnehagene i 2004. Jeg siterer fra det:

«Det er en forutsetning at skjønnsmidlene ikke skal kompensere for redusert kommunal egenfinansiering.» Helt til slutt i rundskrivet står det:

«Kommuner som ikke har nyttet tilskuddet i samsvar med forutsetningene, må påregne å tilbakebetale tilsvarende andel av tilskuddet»

– etter regnskapsavleggelsen for 2004.

Dette er altså nedfelt i skrevet om skjønnsmidler som gikk ut til kommunene i år.

Vi vil få de endelige KOSTRA-tallene først ca. 15. juni. På grunnlag av disse tallene vil vi gå igjennom og se hvordan vi skal håndtere dette i forhold til kommunene.

Til det siste spørsmålet: Jeg synes at det på en måte er sagt noe om dette også i meldingen om maksimalpris. Vi har nå et todelt system, både en kostnadsmodell og en enhetskostnadsmodell. Vi går mer og mer i retning av en enhetskostnadsmodell.

Eli Sollied Øveraas (Sp) [10:56:21]: At det er knytt stor uvisse til prognosetal, er heilt forståelig.

(Sollied Øveraa)

Men når det gjeld årstalet for innføringa av trinn 2, har eit samla storting sagt «1. august 2005». Så har «i løpet av 2006» floret, og i media den siste tida har eg registrert at det har vore ymta om «ut i 2007».

Eg meiner det er viktig av omsyn til småbarnsforeldre å prøve å få ein litt meir konkret peikepinn når det gjeld tid – det er trass i alt eit vedtak som Stortinget har gjort samrøystes. Spørsmålet mitt gjeld noko som eg også var litt inne på i innlegget mitt: Når statsråden legg fram budsjettet for 2006, kva slags talmateriale har ho erfaringsmessig då lagt til grunn? Kan ho på bakgrunn av det talmaterialet t.d. nemne eit tidspunkt ein eller annan gong i løpet av 2006 som dette skal gjerast gjeldande frå?

K j e l l E n g e b r e t s e n hadde her overtatt presidentplassen.

Statsråd Laila Dåvøy [10:57:40]: Vi har sagt i meldingen at vi vil komme tilbake til dette spørsmålet i budsjettet for 2006. De tallene som da legges til grunn, vil også være ut fra opptaket i barnehagene. I hvilken grad vi da har fått de eksakte opptakstillene, kan jeg ikke svare på, men det er klart at vi vil ha bedre tall enn det vi pr. dags dato har.

Jeg kan ikke fra talerstolen i dag si at vi vil komme med f.eks. maksimalpris trinn 2 fra en viss dato – det er det for tidlig for meg å si. Det har vi også sagt i meldingen.

Trond Giske (A) [10:58:32]: Det representanten Sollied Øveraa og statsråden nå diskuterer, er helt essensielt.

Én ting er å si at man skal innføre makspris når man har full barnehagedekning, men at det er usikkert når det oppnås. Det er et forståelig resonnement. Problemet er bare at barnehageforliket utgår ved valget – da gjelder det ikke lenger. Det står klart at det gjelder innværende stortingsperiode.

Regjeringspartiene var sterkt imot å ha en maksimalpris i det hele tatt da vi inngikk barnehageforliket. Det var en av de tingene der de gav konsesjon for å oppnå andre ting – det var altså en del av det brede forliket. Spørsmålet blir da: Hva gjør regjeringspartiene når man ikke lenger er bundet av barnehageforliket? Vil man i det hele tatt innføre maksimalpris trinn 2? Kan statsråden garantere – og det vil være viktig også foran valget – at regjeringspartiene går inn for at maksimalpris trinn 2 skal innføres?

Statsråd Laila Dåvøy [10:59:43]: En statsråd kan selvfølgelig ikke garantere noe for et nytt storting. Det vet representanten Giske også.

Jeg synes faktisk at merknadene i innstillingen til denne barnehagemeldingen er veldig gode. Flere her har vært inne på at partiene står veldig sterkt samlet om de ulike målene. I barnehageforliket har vi hatt fire mål. Vi har hatt mål om full dekning, maksimalpris, likeverdig behandling og – har jeg lyst til å føye til – kvalitet og mangfold.

Det vil forundre meg om ikke et nytt storting vil videreføre det gode arbeidet som vi nå er i gang med når det gjelder barnehager. I fjor gjorde Stortinget helt klart greie

for at man ønsker at det bygges barnehager også i 2006. Man utsatte altså på en måte hele reformen ett år. Selv om vi får et nytt storting, håper og tror jeg at det vil være enighet også om videre bygging og – skal vi si – de strukturendringene som er nødvendige i barnehagesektoren framover. Mer enn det kan ikke jeg garantere.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

May Hansen (SV) [11:01:20]: Vi har fastslått i innstillinga at vi står fast på de målene og de virkemidlene vi har vedtatt, eller blitt enige om i barnehageforliket. Det er ikke, som noen har hevdet her, først og fremst full barnehagedekning. Det er full barnehagedekning, det er makspris trinn 2, og det er selvfølgelig kvalitet. Det er ikke slik at det kun er full barnehagedekning som er den første målsettinga. Det har vi aldri sagt.

Vi har også sagt at vi skulle innføre makspris trinn 2 – hvis det ble tilnærmevis full dekning – i 2005. Så kan man diskutere hva «tilnærmevis full dekning» er. Det lurer jeg veldig på. Hva er det?

Vi bygger antakeligvis 1 700 plasser i år. Det stod 1 500 barn i kø rundt årsskiftet. Til nå har vi måttet bygge 1,43 plasser pr. barn for å få plass til dem som ønsker å gå over fra halv plass til full plass. Det er mulig at de fleste som ønsket seg en full plass, allerede har fått det. Vi vet ikke hvor mange plasser vi må bygge framover, og hvor mange som ønsker å gå over fra halv plass til hel plass. Så alle disse tallene er rimelig usikre. Det vet vi, og det vet vi fra tidligere år.

Det som er helt klart, er at vi ikke vet hvor stort behovet for barnehageplasser er i Norge før vi har innført makspris trinn 2, og før den har virket i kanskje et år. Vi har sett nå etter innføringen av makspris trinn 1 at det har tatt lang tid før vi har sett det reelle behovet.

Fremskrittspartiets representant var inne på at det er politikerforakt, men jeg har ikke sagt det. Jeg har sagt at jeg har forståelse for at foreldre mener at vi ikke har holdt løftene våre. Det er mange grunner til det. Én av grunnene er at flere ønsker full plass enn det vi kanskje trodde i utgangspunktet. Flere velger bort kontantstøtte enn det vi kanskje trodde i utgangspunktet. Det blir feil å stå her og si at foreldre har en valgfrihet, at man kan velge kontantstøtte eller barnehage. Man kan ikke velge barnehage når man ikke har full barnehagedekning.

Det vi nå gjør ved å utsette innføringen av makspris trinn 2, er å utsette hele reformen. Det gjør at vi kommer i mål mye, mye senere, fordi vi ikke vet hva det reelle behovet for barnehager er i dette landet. Det er ikke slik at man kan velge den omsorgsløsningen man vil. Derfor står det ganske mange utenfor i barnehagekø, akkurat som Fremskrittspartiets representant var inne på. Det vil det også gjøre framover inntil vi har fått på plass en makspris på 1 750 kr.

Trond Giske (A) [11:04:40]: Det var egentlig en veldig interessant avklaring som kom her i replikkordveks-

lingen. For hittil har Regjeringen framstilt det slik at de ikke kan innføre makspris trinn 2 nå, fordi vi ikke har oppnådd full barnehagedekning. Dermed kan heller ikke barnehageforliket følges, som det ble sagt, for etter statsrådens mening er den en forutsetning at det skal være full barnehagedekning før vi innfører makspris trinn 2.

Så sier statsråden at selv ikke når vi oppnår full barnehagedekning – i 2006, i 2007 eller i 2008 – vil hun kunne garantere at Regjeringen vil gå inn for at man innfører makspris trinn 2. Jeg skjønner at hun ikke kan garantere hva Stortinget vedtar, men hva Regjeringen skal gå inn for, må vel en statsråd kunne si noe om. Det er jo veldig, veldig interessant, for det betyr at hvis denne regjeringen blir sittende, vil norske foreldre aldri oppleve å få makspris trinn 2. Det er ikke så rart, for det var jo det regjeringspartiene opprinnelig ville, man ønsket ikke makspris trinn 1 engang. Så at man ikke får makspris trinn 2 hvis man står fritt, skjønner man jo.

Så kan man si: Kanskje Arbeiderpartiet, SV, Senterpartiet og Fremskrittspartiet skulle tvinge Regjeringen til å innføre makspris trinn 2 likevel. Men da bør man lese Fremskrittspartiets program, for der står det at man skal ta alle overføringer til barnehagesektoren fra kommunal og statlig sektor og overføre i et kontanttilskudd til barneforeldrene sammen med barnetrygden. Barnehageprisen, hvis det blir en makspris, må da ligge på 11 000–12 000 kr i måneden for å få dette regnestykket til å gå opp. Det er det som ligger i bunnen i Fremskrittspartiets program. En makspris på 1 700–1 800 kr tror jeg vi kan se veldig langt etter når all statlig støtte til barnehagene forsvinner, og overføringene skal kanaliseres inn i et kontanttilskudd gjennom barnetrygden. Det er for så vidt et system, men makspris på 1 800 kr blir det jo ikke av slikt.

Hvis jeg nå har misforstått, og statsråden nå likevel sier at det er klart at Regjeringen går inn for å innføre makspris trinn 2, det skal den gjøre den dagen det blir full dekning, og det forplikter Regjeringen seg til å gå inn for, har vi fått en svært viktig avklaring i denne debatten som gir et ganske klart signal til landets barneforeldre om hva som vil skje med makspris trinn 2 dersom dagens regjering fortsetter.

Karin S. Woldseth (FrP) [11:07:08]: Dette tror jeg må ta kaka med hensyn til retorikk på Stortingets talerstol en fredag formiddag.

Vi har altså inngått et forlik der likebehandling av private og offentlige barnehager og makspris er to viktige elementer. Hvis vi skal se litt tilbake på denne historien, er dette tuftet på et privat forslag fra SV og Fremskrittspartiet, hvor Arbeiderpartiet i ettertid kom inn. Så hvis det bekymrer representanten Giske hva Fremskrittspartiet kommer til å gjøre i neste stortingsperiode, tror jeg kanskje han bør gå inn og lese det private forslaget. For som Arbeiderpartiet også vet, har vi i alle fall hittil vært en avtalepartner å stole på.

Representanten Hansen var inne på at foreldre ikke kan velge. Nei, det var nettopp det som var poenget mitt. Når vi ikke har nok barnehageplasser, kan ikke foreldrene velge. Da har man ingen reelle valg. Det er greit å sette maks-

pris på 1 750 kr opp mot kontantstøtten. Problemet er bare at det pr. 1. januar 2005 fantes 15 400 barn i barnehagekø som man faktisk hadde vært i stand til å betale også makspris trinn 1 for, hvis det bare hadde vært plass. Så det er ikke viljen til å betale som er det viktige, det er ønsket fra foreldrene om barnehageplass. For at ikke forskjellsbehandlingen skal være så stor mellom dem som står innenfor, og dem som står utenfor, synes vi det er riktig at vi følger de premissene vi har lagt til grunn i det store forliket, om at det må være tilnærmet full barnehagedekning. Og med tilnærmet full barnehagedekning ser ikke jeg at det skal stå tusenvis av barn på utsiden av gjerdet og stirre misunnelig på dem som er på innsiden, fordi de ikke fikk den plassen de så gjerne ville ha.

Statsråd Laila Dævøy [11:09:50]: Denne regjeringen har fulgt opp forliket, følger opp forliket og vil følge opp forliket – alle deler av forliket. For meg er det helt selv sagt. Vi har undertegnet en avtale med Stortinget om dette. Så da håper jeg at det er ryddet av veien.

Jeg har også lyst til å henvise til hva vi har gjort. Vi har fått en kapasitetsøkning i sektoren som faktisk er større enn det som lå i avtalen. Vi har vedtatt maksimalpris trinn 2, og vi følger også forliket når vi nå utsetter maksimalpris trinn 2 til man har tilnærmet full dekning.

May Hansen (SV) [11:10:45]: Det går an å ha to tanker i hodet på én gang. Det er det vi har hatt til nå. Vi har bygd ut plasser, og vi innførte makspris trinn 2. Det har vist oss at behovet for barnehageplasser var mye større enn det vi trodde i utgangspunktet.

Tidsfristene har vært korte, men nå er kommunene i stand til å håndtere denne reformen. Det har de vist. Det bygges barnehageplasser som aldri før. Det er akkurat på den samme måten når man bygger veier her i landet. Hvis man planlegger og gjør seg ferdig på kortere tid, koster det mindre. Slik er det også med barnehagereformen. Hvis vi innfører makspris trinn 2 nå, vil alle de tusen som ønsker barnehageplass i dette landet, få barnehageplass raskere.

Det jeg kan si til Fremskrittspartiet, er at det er mange, mange flere enn de 15 000 som stod i kø ved årsskiftet, som ønsker plass. Det vi nå ser, er at ett- og toåringene begynner å stille seg i kø. Fordi foreldrene der ute nå faktisk tror at det er en mulighet til å få barnehageplass, så søker de en barnehageplass.

Nabokommunen til Moss, Rygge, hadde full barnehagedekning. Nå står det 90 barn i kø, og det er ett- og toåringere. Det er det vi har sett, folk ønsker barnehageplass. Det var jo det vi sa i utgangspunktet. Man velger bort kontantstøtten, og man ønsker seg en rimelig barnehageplass.

Jeg forventer at Fremskrittspartiet står på sine løfter etter valget. Det har Fremskrittspartiet gjort fram til nå. Jeg syns det har vært et veldig godt samarbeid med Fremskrittspartiet i denne saken. Utgangspunktet for at vi har kommet dit vi har kommet i denne stortingsperioden, er at Fremskrittspartiet og SV sammen fremmet et Dokument nr. 8-forslag, som hele Stortinget etter hvert har sluttet seg til. Alt har ikke blitt helt slik som vi ville i utgangspunktet,

men jeg synes det har vært en god prosess, og vi har fått til mye i denne prosessen. Det at det har vært korte tidsfrister, som representanten fra Kristelig Folkeparti var inne på her, har vært det mest problematiske. Hvis vi ser til Sverige, ser vi at der greide de dette på veldig kort tid. Det har vært dårlig informasjon. Det har vært motstand mot å innføre maksimalpris. Jeg synes det vi hører her i dag fra regjeringspartienes side, er at makspris trinn 2 har man faktisk ikke tenkt å innføre.

Jeg forventer at Fremskrittspartiet står på det forslaget til denne reformen er i havn, men jeg synes det er trist at dette stortinget nå ikke kunne fullføre. Vi har sagt at denne reformen skulle fullfinansieres, og vi kunne innføre makspris trinn 2 nå, så hadde vi ved utgangen av neste år visst hva behovet for barnehageplasser er i Norge.

Presidenten: Trond Giske har hatt ordet to ganger i denne debatten og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Trond Giske (A) [11:13:56]: I barnehageforliket står det svart på hvitt at det gjelder ut denne stortingsperioden. Ingen partier er bundet av barnehageforliket neste periode. Da går vi til valg på våre partiprogram. Så til det May Hansen sier om at hun forutsetter at Fremskrittspartiet står på barnehageforliket neste periode: Barnehageforliket gjelder ikke i neste periode. Det som står i barnehageforliket, er at det gjelder ut denne perioden.

Jeg tar Fremskrittspartiet så på alvor at jeg tror de går til valg på programmet sitt, og at det er programmet man vedtok på landsmøtet, man ønsker å gjennomføre i neste periode. Og der står det ingenting om barnehageforliket. Der står det at man skal fjerne all offentlig støtte til barnehagene og legge det inn sammen med barnetrygden og kontantstøtten i et kontantbidrag til barnefamilie, og så skal man betale barnehagen det det koster, og det vil vel være om lag 11 000–12 000 kr i måneden for en småbarnsplass, vil jeg tro. Så får vi se hvor mange private barnehageeiere som bygger ut da.

Jeg synes statsråden har avklart det veldig bra. Hun står på barnehageforliket. Det gjelder til 12. september. Deretter er makspris 2 helt ute i det blå.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2. (Votering, se side 2773)

S a k n r . 3

Forslag oversendt fra Odelstingets møte 2. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 84):

«Stortinget ber Regjeringen utrede og komme tilbake på egnet måte med en vurdering av fastsettelse av farskap og foreldreansvar ved assistert befruktning.

I disse tilfeller skal samboerfar kunne bli godkjent som far og få foreldreansvar på lik linje med ektepar selv om han ikke er biologisk far til barnet.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 2773)

S a k n r . 4

Forslag fra stortingsrepresentant Eirin Faldet på vegne av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om å endre barnevernloven slik at enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger under 18 år på lik linje med enslige norske barn skal ivaretas av lov om barnevern ved ankomst til Norge.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 2773)

S a k n r . 5

Forslag fra stortingsrepresentant Eirin Faldet på vegne av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om en godkjenning- og tilsynsordning av asylmottak for enslige mindreårige asylsøkere på lik linje med barneverninstitusjoner.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 2774)

S a k n r . 6

Forslag fra stortingsrepresentant Eirin Faldet på vegne av Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om å endre barnevernloven slik at barn som mottar tiltak fra barnevernet, sikres den behandling de trenger innen medisin, psykiatri og rus uavhengig av biologiske foreldres samtykke.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 2774)

S a k n r . 7

Forslag fra stortingsrepresentant May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen avsette midler til innføring av internkontroll etter barnevernloven i kommunene, som kommunene kan søke støtte til på individuelt grunnlag.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 2774)

S a k n r . 8

Forslag fra stortingsrepresentant May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen øke bevilgningene til barnevernet, i en overgangsperiode øremerket til oppfølging av foreldre etter endring i barnevernloven § 4-16.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 2774)

S a k n r . 9

Forslag fra stortingsrepresentant May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen innføre godkjenning- og tilsynsordning for mødre hjem på lik linje med barneverninstitusjoner hjemlet i barnevernloven.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 2774)

S a k n r . 10

Forslag fra stortingsrepresentant May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen utarbeide en nasjonal handlingsplan for fosterhjem, med særlig fokus på kompetanse, kvalitet, kunnskap, veiledning, organisering og arbeidsforhold, med bakgrunn i fosterbarnet, fosterforeldrene, biologiske foreldre og de offentlige instanser som har betydning og ansvar for fosterhjems plassering.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 2774)

S a k n r . 11

Forslag fra stortingsrepresentant Eli Sollied Øveraaas på vegne av Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen vurdere om å fjerne barnevernloven § 9-2 om foreldres underholdsplikt for sine barn når barnet er plassert utenfor hjemmet etter et barnevernvedtak.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 2774)

S a k n r . 12

Forslag oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en utredning om hvordan asylmottakene for enslige mindreårige kan styrkes, samt avklaring i forhold til roller og ansvar mellom Barne- og familiedepartementet og Kommunal- og regionaldepartementet på en dertil egnet måte.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 2775)

S a k n r . 13

Forslag oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005 (jf. Innst. O. nr. 115):

«Stortinget ber Regjeringen gjøre en landsomfattende gjennomgang av mødre hjemmene, se på behovet for tiltaket, vurdere formål, innhold og driftsforhold, og vurdere behovet for en regulering og tilsyn av tiltakene.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 2775)

S a k n r . 14

Innstilling fra næringskomiteen om samtykke til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av europaparlaments- og rådsvedtak nr. 456/2005/EF av 9. mars 2005 om fellesskapsprogrammet for å fremme europeisk digitalt innhold i globale nett (eContent-plus) (Innst. S. nr. 235 (2004-2005), jf. St.prp. nr. 61 (2004-2005))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 2775)

S a k n r . 15

Innstilling fra næringskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Øystein Hedstrøm, Lodve Solholm og Arne Sortevik om tilslutning til Den europeiske patentkonvensjonen (EPC) (Innst. S. nr. 236 (2004-2005), jf. Dokument nr. 8:83 (2004-2005))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 2775)

S a k n r . 16

Innstilling fra næringskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Lodve Solholm, Gjermund Hagesæter, Per Sandberg og Øystein Hedstrøm om i større grad å gjøre Innovasjon Norges virkemidler landsdekkende (Innst. S. nr. 211 (2004-2005), jf. Dokument nr. 8:84 (2004-2005))

Grethe Fossli (A) [11:18:24] (ordfører for saken): Det er ikke så mye å si, bare at dette er en sak som flertallet i komiteen har henvist til budsjettbehandlingene, og dermed støttes ikke forslaget fra Fremskrittspartiet.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet.*
(Votering, se side 2775)

J ø r g e n K o s m o overtok her presidentplassen.

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Vi er da nesten klare til å gå til votering over sakene nr. 1–16 på dagens kart.

Når det gjelder sak nr. 16, rakk Fremskrittspartiet ikke å fremme det forslaget som står i innstillingen.

Presidenten vil be om Stortingets tillatelse til at en representant for Fremskrittspartiet får anledning til å framsette forslaget, selv om saken er ferdigdebattert. – Det anses bifalt.

Her skal det ikke argumenteres, bare framsettes forslag.

Øystein Hedstrøm (FrP) [11:28:54]: Til sak nr. 16: Jeg vil ta opp Fremskrittspartiets forslag referert i innstillingen.

Presidenten: Representanten Øystein Hedstrøm har tatt opp det forslaget han refererte til.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstillet:

I

Stortinget tilkjenner erstatning etter ei utvida og tilpassa rettfærdsvederlagsordning for dei tidlegare barneheims- og spesialskuleelevene for eit beløp på inntil 300 000 kroner.

II

Stortinget tilkjenner erstatning etter ei utvida og tilpassa rettfærdsvederlagsordning for dei barna som blei plassert av det offentlege i fosterheim for eit beløp på inntil 300 000 kroner.

III

St.meld. nr. 24 (2004-2005) – om erstatningsordningar for barn i barneheimar og spesialskular for barn med åtferdsvanskar – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten har May Hansen satt fram to forslag på vegne av Sosialistisk Venstreparti.

Forslag nr. 1 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen vurdere prøveprosjekt med barnehagebaser tilknyttet barnehager i kommunene

som skal være kompetanse- og veiledningssentre for familiebarnehager.»

Forslag nr. 2 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen synliggjøre i budsjettet for 2006 hvilke virkemidler det vil være aktuelt å bruke overfor kommuner som ikke gjennomfører finansieringen av barnehager slik det er bestemt fra Stortinget.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Sosialistisk Venstreparti ble med 72 mot 18 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 11.29.43)

Komiteen hadde innstillet:

St.meld. nr. 28 (2004-2005) – om evaluering av maksimalpris i barnehager – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 3

Presidenten: Det skal votes over forslag oversendt fra Odelstingets møte 2. juni 2005.

Her har presidenten forstått det slik at forslagsstillerne under odelstingsdebatten antydte at dette forslaget skulle gjøres om til et oversendelsesforslag. Er det riktig forstått? – Det nikkes.

Forslaget omgjøres dermed til et oversendelsesforslag, og teksten endres i tråd med det. Forslaget lyder i endret form:

«Det henstilles til Regjeringen å utrede og komme tilbake på egnet måte med en vurdering av fastsettelse av farskap og foreldreansvar ved assistert befruktning.

I disse tilfeller skal samboerfar kunne bli godkjent som far og få foreldreansvar på lik linje med ektepar selv om han ikke er biologisk far til barnet.»

Presidenten foreslår at dette forslaget oversendes Regjeringen uten realitetsvotering. – Det anses vedtatt.

Votering i sak nr. 4

Presidenten: Det votes over forslag fra stortingsrepresentant Eirin Faldet på vegne av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om å endre barnevernloven slik at enslige, mindreårige asylsøkere og flyktninger under 18 år på lik linje med enslige norske barn skal ivaretas av lov om barnevern ved ankomst til Norge.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 53 mot 41 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 11.31.04)

* Forslag fra Fremskrittspartiet framsatt etter at det var ringt til votering, se nedenfor.

Votering i sak nr. 5

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Eirin Faldet på vegne av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om en godkjennings- og tilsynsordning av asylmottak for enslige mindreårige asylsøkere på lik linje med barneverninstitusjoner.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 52 mot 42 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 11.31.31)

Votering i sak nr. 6

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Eirin Faldet på vegne av Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om å endre barnevernloven slik at barn som mottar tiltak fra barnevernet, sikres den behandling de trenger innen medisin, psykiatri og rus uavhengig av biologiske foreldres samtykke.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti ble med 59 mot 35 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 11.31.55)

Votering i sak nr. 7

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005:

«Stortinget ber Regjeringen avsette midler til innføring av internkontroll etter barnevernloven i kommunene, som kommunene kan søke støtte til på individuelt grunnlag.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 73 mot 21 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 11.32.21)

Votering i sak nr. 8

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005:

«Stortinget ber Regjeringen øke bevilgningene til barnevernet, i en overgangsperiode øremerket til oppfølging av foreldre etter endring i barnevernloven § 4-16.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 73 mot 21 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 11.32.44)

Votering i sak nr. 9

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005:

«Stortinget ber Regjeringen innføre godkjennings- og tilsynsordning for mødre hjem på lik linje med barneverninstitusjoner hjemlet i barnevernloven.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 74 mot 20 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 11.33.08)

Votering i sak nr. 10

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant May Hansen på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005:

«Stortinget ber Regjeringen utarbeide en nasjonal handlingsplan for fosterhjem, med særlig fokus på kompetanse, kvalitet, kunnskap, veiledning, organisering og arbeidsforhold, med bakgrunn i fosterbarnet, fosterforeldrene, biologiske foreldre og de offentlige instanser som har betydning og ansvar for fosterhjems plassering.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 80 mot 14 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 11.33.33)

Votering i sak nr. 11

Presidenten: Det voteres over forslag fra stortingsrepresentant Eli Sollied Øveraas på vegne av Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005:

«Stortinget ber Regjeringen vurdere om å fjerne barnevernloven § 9-2 om foreldres underholdsplikt for sine barn når barnet er plassert utenfor hjemmet etter et barnevernvedtak.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Senterpartiet ble med 87 mot 6 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 11.33.57)

Votering i sak nr. 12

Presidenten: Det votes over forslag oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en utredning om hvordan asylmottakene for enslige mindreårige kan styrkes, samt avklaring i forhold til roller og ansvar mellom Barne- og familiedepartementet og Kommunal- og regionaldepartementet på en dertil egnet måte.»

Det er Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet som står bak forslaget, så det er kanskje grunn til å tro at Arbeiderpartiet og SV vil stemme imot? –

May Hansen (SV) (fra salen): Vi vil stemme for, subsidiært.

Eirin Faldet (A) (fra salen): Vi vil også stemme for.

V o t e r i n g :

Forslaget bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 13

Presidenten: Det votes over forslag oversendt fra Odelstingets møte 6. juni 2005:

«Stortinget ber Regjeringen gjøre en landsomfattende gjennomgang av mødre hjemmene, se på behovet for tiltaket, vurdere formål, innhold og driftsforhold, og vurdere behovet for en regulering og tilsyn av tiltakene.»

V o t e r i n g :

Forslaget bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 14

Komiteen hadde innstillet:

Stortinget samtykker til deltaking i ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av europaparlaments- og rådsvedtak nr. 456/2005/EF av 9. mars 2005 om fellesskapsprogrammet for å fremje europeisk digitalt innhald i globale nett (eContentplus).

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Møtet hevet kl. 11.38.

Votering i sak nr. 15

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:83 (2004-2005) – forslag fra stortingsrepresentantene Øystein Hedstrøm, Lodve Solholm og Arne Sortevik om tilslutning til Den europeiske patentkonvensjonen (EPC) – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 16

Presidenten: Under debatten har Øystein Hedstrøm satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utrede en endring av innretningen på Innovasjon Norges virkemidler fra distriktsrettede til landsdekkende ordninger. Regjeringen legger frem utredningen for Stortinget i forbindelse med statsbudsjettet for 2006.»

Det votes alternativt mellom dette forslaget og innstillingen fra komiteen.

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:84 (2004-2005) – forslag fra stortingsrepresentantene Lodve Solholm, Gjermund Hagesæter, Per Sandberg og Øystein Hedstrøm om i større grad å gjøre Innovasjon Norges virkemidler landsdekkende – bifaltes ikke.

V o t e r i n g s t a v l e n e viste at det ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet ble avgitt 76 stemmer for innstillingen og 15 stemmer for forslaget.

(Voteringsutskrift kl. 11.36.53)

Finn Kristian Marthinsen (KrF) (fra salen): Jeg og representanten Beate Heieren Hundhammer skulle stemt for innstillingen, men voteringsanlegget lyste ikke hos oss.

Presidenten: Da skal de riktige stemmetallene være 78 stemmer for innstillingen og 15 stemmer for forslaget. – Dermed er innstillingen vedtatt.

S a k n r . 1 7*Referat*

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat.